

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การใช้ปัจเจกชนวิธีในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน

*****

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อประกอบการวิจัย เรื่อง “การใช้ปัจเจกชนวิธีในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน” คำตอบและคำแนะนำของท่านจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการสอน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อและเขียนข้อเสนอแนะตอนท้ายแบบสอบถามด้วย ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และสถานที่ศึกษา จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แนวคิด ปัจเจกชนวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1) การพิจารณาการบริโภคเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 15 ข้อ
- 2) การพิจารณาการบริโภคอาหาร จำนวน 10 ข้อ
- 3) การพิจารณาการบริโภคที่อยู่อาศัย จำนวน 10 ข้อ
- 4) การพิจารณาการบริโภคยารักษาโรค จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจเจกชนวิธีในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ความรู้จักพอประมาณตามมีตามได้ จำนวน 10 ข้อ
- 2) ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง จำนวน 10 ข้อ
- 3) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเปิดเกี่ยวกับความเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มีการปรับปรุงการใช้ปัจเจกชนวิธีในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง : การใช้ปัจจัยเชิงคุณวิธในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน

ตอนที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม มีคำถามจำนวน 6 ข้อ

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่เป็นจริง

ข้อคำถาม

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 30 ปี 2. ระหว่าง 31- 40
3. ระหว่าง 41 - 50 4. ระหว่าง 51 - 60

3. วุฒิการศึกษา

1. ประถมศึกษาปีที่ 1-6 2. มัธยมศึกษา (ม.1-ม.6)
หรือเทียบเท่า
3. ปริญญาปริญญาตรี 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. สถานภาพสมรส

1. โสด 2. สมรส
3. หย่าร้าง/หม้าย 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. อาชีพ

1. รับราชการ 2. เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ
3. พนักงานโรงงาน/บริษัท

6. รายได้ในครอบครัว

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน 2. ระหว่าง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน
3. 10,001-15,000 บาท ต่อเดือน 4. สูงกว่า 15,000 บาทต่อเดือน

7. สมาชิกในครอบครัว

1. ต่ำกว่า 2 คน 2. ต่ำกว่า 4 คน
3. มากกว่า 5 คน 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แนวคิด ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตที่วัดประจำวันของประชาชน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับ ความรู้สึก ความคิดเห็น และความต้องการอย่างแท้จริง และข้อความนี้ ถามเฉพาะเรื่อง

แนวคิด ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	ระดับความเข้าใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ส่วน ของ ผู้วิจัย
1) การพิจารณาการใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม						
1. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อปกปิดร่างกายไม่ใช่เพื่อตกแต่งเป็นเครื่องประดับ						☐
2.การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อบำบัดความหนาว ความร้อน						☐
3. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อป้องกันอันตราย						☐
4. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ให้ใช้แต่พอตามความจำเป็น						☐
5. การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนุ่งห่มตรงตามวัตถุประสงค์ เป็นการไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเอง						☐
6. การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนุ่งห่มเป็นเครื่องประดับ ตกแต่ง เข้ายวน เพื่อให้เกิดความรู้สึกสวยงาม เป็นการใช้อย่างฟุ่มเฟือย						☐

แนวคิด ปัจเจกชนวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	ระดับความเข้าใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ส่วน ของ ผู้วิจัย
1) การพิจารณาการใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม						
7. การพิจารณาเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ เป็นการนุ่งห่มตามค่านิยมแฟชั่น						☐
8. การพิจารณาเห็นว่า พระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการใช้สอยเครื่องนุ่งห่มมุ่งใช้ปัญญาก่อนใช้และหลังใช้						☐
9. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความละโมภ						☐
10. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มตามหลักพระพุทธศาสนา ช่วยป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้กายและจิตถูกกิเลส ตัณหาครอบงำ						☐
11. การพิจารณาเห็นว่า ทุกข์ที่เกิดจากการขาดแคลนเครื่องนุ่งห่มสาเหตุทางกายคือการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของบุคคลไม่เพียงพอ						☐
12. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มฟุ่มเฟือยก็จะทำให้สิ้นเปลืองและจะเพิ่มกิเลสมากขึ้น						☐
13. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม อย่างนี้กว่าเป็นการบริโภคเพื่อบำรุงร่างกายให้สดสวยงดงาม						☐
14. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม แก่นแท้ของชีวิตที่พอเพียง						☐
15. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ให้พอเหมาะพอดีแก่ผู้นั้น ๆ จะได้รับผลเป็นสุข						☐

แนวคิด ปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	ระดับความเข้าใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ส่วน ของ ผู้วิจัย
2) การพิจารณาการบริโภคอาหาร						
1. การพิจารณาเห็นว่าการบริโภคอาหารต้องอาศัยหลักเพื่อให้เกิดความเข้าใจของคุณค่าของอาหารก่อนที่จะบริโภค						☐
2. การพิจารณาเห็นว่าพระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการบริโภคอาหารมุ่งใช้ปัญญาก่อนบริโภคและหลังบริโภค						☐
3. การพิจารณาเห็นว่า การบริโภคอาหารเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความละโมภ						☐
4. การพิจารณาเห็นว่าการบริโภคสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายตามหลักโภชนาการและการบริโภคมากเกินไปโทษมากมาย						☐
5. การพิจารณาเห็นว่าประโยชน์ที่แท้จริงจากการบริโภคอาหารเพื่อทำใจให้หยุดความกระวนกระวาย						☐
6. การพิจารณาเห็นว่า อาหารที่เกินความต้องการของร่างกาย ทำให้รู้สึกอึดอัดง่วงนอน						☐
7.การพิจารณาเห็นว่าการบริโภคอาหารตามหลักพระพุทธศาสนาจะช่วยป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้กายและจิตถูกชักนำไปด้วยวัตถุอันเป็นสิ่ง ยั่วยวนของกิเลส ตัณหา						☐
8.การพิจารณาเห็นว่า การบริโภคอาหารตามแนวพระพุทธศาสนาหมายถึง ต้องมีสติปัญญาในการบริโภคอาหารเพื่อความสุขสงบของร่างกายและจิต						☐
9. การพิจารณาเห็นว่า การไม่บริโภคอาหารเพื่อเล่น มัวเมาประดับ ตกแต่ง แต่ถือหลักว่า เพื่อให้ร่างกายดำรงอยู่ได้ เพื่อกำเนินไปของชีวิต						☐
10. การพิจารณาเห็นว่า การบริโภคอาหาร ที่เราบริโภคนี้ไม่ใช่มุ่งเพื่อเห็นแก่เอร็ดอร่อย แต่เพื่อจะได้เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงชีวิต ให้ร่างกายมีสุขภาพดี						☐

แนวคิด ปัจเจกชนวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	ระดับความเข้าใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ส่วน ของ ผู้วิจัย
3) การพิจารณาการบริโภคที่อยู่อาศัย						
1. การพิจารณาเห็นว่าการใช้ที่อยู่อาศัยสำหรับตามหลักพระพุทธศาสนามุ่งเน้นการใช้ที่อยู่อาศัย เพื่อเป็นที่นอนและที่นั่งอย่างแท้จริง						☐
2. การพิจารณาเห็นว่าพระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการใช้สอยที่อยู่อาศัยมุ่งใช้ปัญญาก่อนใช้และหลังใช้						☐
3. การพิจารณาเห็นว่า การใช้ที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความละโมภ						☐
4. การพิจารณาเห็นว่าการใช้สอยที่อยู่อาศัยที่ไม่อำนวยความสะดวกต่อร่างกายมีโทษมากมาย						☐
5. การพิจารณาเห็นว่าประโยชน์ที่แท้จริงจากการใช้สอยที่อยู่อาศัย เพื่อทำให้ให้หยุดความกระวนกระวาย						☐
6. การพิจารณาเห็นว่า ที่อยู่อาศัยที่ใหญ่โตเกินความต้องทำให้เป็นภาระต่อการดูแล						☐
7. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยที่อยู่อาศัยตามหลักพระพุทธศาสนา ช่วยป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้กายและจิตถูกกิเลส ตัณหาครอบงำ						☐
8. การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยที่อยู่อาศัยตามแนวพระพุทธศาสนาหมายถึง ต้องมีสติปัญญาในการใช้สอย เพื่อความสุขสงบของร่างกายและจิต						☐
9. การพิจารณาเห็นว่า การไม่ใช้สอยที่อยู่อาศัยเพื่อความหรูหราฟุ่มเฟือย						☐
10. การพิจารณาเห็นว่า การไม่ใช้สอยที่อยู่อาศัยเพื่อเห็นแก่ค่าสรรเสริญเยินยอ แต่เพื่อให้ร่างกายดำรงอยู่ได้ เพื่อการดำเนินไปของชีวิต						☐

แนวคิด ปัจจัยเฉพาะวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	ระดับความเข้าใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ส่วน ของ ผู้วิจัย
4) การพิจารณาการบริโภคยารักษาโรค						
1. การพิจารณาเห็นว่าการใช้ยารักษาโรคเพื่อระงับทุกขเวทนาได้จริง						☐
2. การพิจารณาเห็นว่ายาประเภทที่เรียกกันว่า “ยาเพิ่มพลังหรือยาชยัน” และ “ยาอายุวัฒนะ” นั้น แท้คือยาที่ก่อให้เกิดทุกขเวทนา มิใช่ระงับทุกขเวทนา						☐
3. การพิจารณาเห็นว่าการใช้ยารักษาโรคนั้นก็เพื่อบรรเทาความเจ็บป่วย ต้องเลือกให้ยาให้ถูกกับโรคจึงจะหายจากการเจ็บป่วยนั้น						☐
4. การพิจารณาเห็นว่าพระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการใช้ยารักษาโรคมุ่งใช้ปัญญาก่อนบริโภคและหลังบริโภค						☐
5. การพิจารณาเห็นว่า คุณภาพชีวิตที่ดี คือการใช้ยาให้น้อยที่สุด						☐
6. การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรคควรใช้ในยามที่ป่วยไข้เท่านั้น						☐
7. การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรค ถ้านำมาใช้ให้เหมาะสมควรแก่โรค ก็จะช่วยบำบัดโรคได้เป็นอย่างดี						☐
8. การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรค ที่ทั้งคุณและโทษในขณะเดียวกัน						☐
9. การพิจารณาเห็นว่า การใช้ยารักษาโรคที่เกินความต้องการของร่างกาย ทำให้รู้สึกเซื่องซึมและง่วงนอน						☐
10. การพิจารณาเห็นว่าการใช้ยารักษาโรคตามหลักพระพุทธศาสนา จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ร่างกายเพื่อจะทำประโยชน์แก่ตนและสังคมต่อไป						☐

ตอนที่ 3 แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจเจกชนวิถี ในการ
ดำเนิน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจเจกชนวิถี	ระดับความเข้าใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ส่วนของผู้วิจัย
ความรู้จักพอประมาณตามมีตามได้						
1. ความรู้จักพอประมาณในความต้องการ มีความโลภน้อย เมื่อโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย						☐
2. ความรู้จักพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอยากได้มาก คนเราก็อยู่เป็นสุข						☐
3. ความรู้จักพอประมาณตนตามฐานะ มีความพออยู่พอกิน ไม่ฟุ่มเฟือย มีความพอดี พอเพียงตามอัตภาพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างไม่เดือดร้อน						☐
4. ความรู้จักพอประมาณเป็นหลักธรรมที่สร้างคนให้เป็นผู้รู้จักใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต						☐
5. ความรู้จักพอประมาณอยู่อย่างมีความสุขด้วยเครื่องเลี้ยงชีพตามที่หามาได้ด้วยความเพียรพยายามอันชอบธรรมของตน ตามมีตามได้						☐
6. ความรู้จักพอประมาณเมื่อได้สิ่งใดมาด้วยความเพียรของตนก็พอใจในสิ่งนั้นไม่เดือดร้อนเพราะอยากได้ของที่มีเจ้าของ ไม่ริษยาคนอื่น						☐
7. ความรู้จักพอประมาณรู้จักในการรับ และการใช้จ่ายนั้นเพื่อให้คนเราพ้นทุกข์						☐
8. ความรู้จักพอประมาณทำงานที่สุจริต ถูกต้องและไม่เบียดเบียนหรือก่อความวุ่นวายเดือดร้อนให้กับใคร เป็นการสร้างสรรค์ชีวิตและสังคม						☐
9. ความรู้จักพอประมาณในการเลี้ยงชีวิตในทางชอบธรรมคือไม่เบียดเบียนตนและคนอื่นให้เดือดร้อน						☐

10. ความรู้สึกพอประมาณในการดำเนินชีวิตอยู่บนพื้นฐานความ ต้องการปัจจัย 4 เป็นการสร้างสังคมให้สงบสุข						☐
---	--	--	--	--	--	--------------------------

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจเจกวิถี	ระดับความเข้าใจ					
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ส่วน ของ ผู้วิจัย
ความรู้สึกพอประมาณตามกำลัง						
1. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลัง ในการทำงานเพื่อแสวงหา ปัจจัยเครื่องดำรงชีวิต						☐
2. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลัง ในการแสวงหาทรัพย์มาด้วย ความสุจริต เพื่อสร้างฐานะให้มั่นคง						☐
3. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลัง ในการดำเนินชีวิตที่มี ความสุขในพระพุทธศาสนา						☐
4. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลัง ของการใช้ทรัพย์ไม่ไช้ให้ตก เป็นทาส ของตัณหา						☐
5. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลัง ในการดำเนินชีวิตของตนเอง ไม่ควรจะทะเยอทะยานให้เกินความเป็นอยู่ของตนเอง						☐
6. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลังในปฏิบัติตัวหรือดำเนินชีวิตให้ สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ						☐
7. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลังในการใช้จ่ายทรัพย์ รู้จักความ พอเหมาะพอดี						☐
8. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลังในการใช้สติปัญญาในการ ดำเนินชีวิตให้เห็นต้นเหตุของความทุกข์ความเดือดร้อนแล้ว แก้ปัญหาให้ถูกทาง						☐
9. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลังในการหากินโดยไม่ทำทุจริต ผิดกฎหมายและศีลธรรม หรือ แสวงหาธรรมนอกพระพุทธศาสนา						☐
10. ความรู้สึกพอประมาณตามกำลังในการรับทำงานในกิจการที่ เหมาะสมควรแก่ฐานะภาวะของตน						☐

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจเจกวิถี	ระดับความเข้าใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ส่วน ของ ผู้วิจัย
ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ						
1. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการเลี้ยงชีวิตโดยทางชอบธรรม คือ การดำรงชีวิตตามหลักสัมมาอาชีวะ						☐
2. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการประกอบอาชีพไม่ว่าจะเป็นอาชีพอะไรก็ตามต้องสร้างความเชื่อมั่นขึ้นในตนเอง						☐
3. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ คนเรามีความเชื่อมั่นในตนเองแล้วก็ย่อมจะประกอบความเพียรขึ้นมาในตนเองอย่างไม่มีข้อสงสัย						☐
4. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการทำงานทุกชนิดจะต้องนำเอาศีลธรรมเข้าไปในการทำงานด้วย						☐
5. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการทำตัวเองให้เป็นผู้มีค่า มีราคา มีความพอดี และมีใจกว้าง						☐
6. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการไม่ทะเลาะทะเลยาน เพื่อฝืนจนเกินตัวจนเป็นเหตุให้ความโลภ ความอยากครอบงำ						☐
7. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในความปรารถนาในกุศลธรรม						☐
8. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการพอกพูนกุศลธรรม						☐
9. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการแสวงหาความรู้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา						☐
10. ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการลดละ ความโลภ ความอยาก ความมักมากและความปรารถนาในทางเลวทราม						☐

ตอนที่ 4 กรรณาสงแสดงควมคดเห็นและข้อเสนอแนะ ที่ต้องการให้มการปรบปรนงการ “ใช้ปัจจเวกชนวธวีถในการดำเนนชวีตประจำวันของประชชน”

1. สภพปัญห และแนวทงแก้ปัญห ด้นการพิจรณการบรโภคเครืองน่งหม

.....

.....

.....

2. สภพปัญห และแนวทงแก้ปัญห ด้นการพิจรณการบรโภคอาหาร

.....

.....

.....

3. สภพปัญห และแนวทงแก้ปัญห ด้นการพิจรณการบรโภคที่อยู่อาศัย

.....

.....

.....

4. สภพปัญห และแนวทงแก้ปัญห ด้นการพิจรณการบรโภคยารักษาโรค

.....

.....

.....

ผู้วจัยขอขอบคุณทุกท่านอย่างสูง ที่ท่านได้กรรณาสงตอบแบบสอบถถามฉบับนี้อย่างดียั้ง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำวจัยเรื่อง “การใช้ปัจจเวกชนวธวีถในการดำเนนชวีตประจำวันของประชชน” และการศีกษาอื่น ๆ ต่อกไปในอนาคต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทงค ล่ำประไพและคณะ

คณะผู้วจัย